

REDACȚIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.

Vrîi de Duminică pe an
— 4 coroane. —

Pentru România și
Trănitare pe an:
40 franci.

Manuscripte nu se napoiază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Serisori nefrancați nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Bánffy și Tisza.

Azi contele Tisza István sosește la Oradia mare, pentru a ocupa cu oare-care alaiu scaunul de president al clubului liberal din Bihor. Ungurimea îl așteaptă cu interes, deoarece ce a mers vestea, că el va vorbi în contra lui Bánffy.

Se știe auzite, că în ultimul convent al reformatorilor din Ardeal, Bánffy a ținut o vorbire, în care își manifesta îndoișala asupra libertății de înțineri a conventului în viitor. . . Pentru fostul satrap al țării, guvernul Széll este adevărat atât de dușman Ungurilor reformatori, în cât e posibil să va face totul pentru a opri până și o adunare bisericăască a Ungurilor reformatori. Pe de altă parte însă, față de Românii Széll ar fi atât de binevoitor (?) — zice Bánffy — în cât de dragul lor tradează cele mai sfinte interese maghiare. . .

Tisza István e cunoscut între Unguri ca un bărbat politic real, ca om care spune ceea ce gândește chiar cu risicul popularității sale. E în același timp Ungur mare și mult mai cu minte, de cât să nu vadă răul ce naște pentru neamul său dacă se învrăjbește și între sine și cu naționalitățile. Eată de ce înaintea cu un an el a profitat de ocazie să facă la Arad, între Români, enunțări care au suprinș de o potrivă și pe Români și pe Unguri. Eată de ce este posibil, ca azi la Oradia contele Tisza să condamne și atitudinea lui Bánffy, care zi de zi lucrează să-l învrăjbească între dânsul și Unguri.

Despre contele Tisza nu poate presupune nimeni că nu și-ar cunoaște conaționalii. Când a luat deciziunea la banchetul de instalare al episcopului Goldis, el a știut că mulți șovinisti se vor năpusti asupra lui. Nu i-a păsat însă, pentru că accentuând cu atâta hotărâre necesitatea politică a înfrățirii elementului maghiar cu cel român, el a crezut că servește neamului său, dând astfel o lovitură indirectă șovinistilor plini de dușmănie față de Români.

Se înțelege, că n'a putut să pună stavila curentului bolnăvicioș ce domnește între Unguri. Dincontra: Kossuthistii mai ales, și chiar clericali, l'au atacat cu vehemență, numindu-l trădător al intereselor maghiare, ear de atunci încoace cel care mai mult alimentează ideile bolnăvicioase șoviniste între Unguri, este chiar baronul Bánffy, fost stăta vreme omul cel mai adict al lui Tisza bătrânul.

După chiar scriselile ziarului „Budapesti Hírlap” (dela 17 Iunie) dela banchet încoace ei s'au despărțit.

Eată ce scrie adică numitul ziar:

„Calea baronului Bánffy și a contelui Tisza a fost una și aceeași chiar înainte de căderea măiestrului de curte, când în conferința de pace dintre partide Tisza îl reprimăntase pe Bánffy. După aceasta însă calea lor s'a despărțit și anume cu privilegiul când contele Tisza s'a dus la Arad să închine frățeste cu Românii. Între baronul Bánffy și contele Tisza nu mai este decât un legătură politică. Tâmbul Tisza, așa se vede, s'a alipit către guvernul Széll și ține ison lui Horánszky. Nu este imposibil

decă ca acești bărbați politici la o viitoare criză de cabinet—care poate să fie încă departe—să păsească braț la braț spre înălțimile puterii.”

Ear lucrurile aceste se petrec acum, când șeful lui Horánszky, contele Apponyi, vine într'adins la Arad să vadă pe episcopul Goldis, când „Magyar Szó” atacă cu nespuse violență, reutate și perversitate atât pe Széll, cât și pe episcopul Aradului.

Nu putem ști tot și nici suntem autorizați să spunem cât am auzit, dar chiar și din cele ce observă toată lumea, se învederează că pe chestia naționalităților, și în deosebi în ce privește tratamentul cu Românii, în sinul partidului liberal de la putere sunt două curente. Bánffy cu ai sei, secundat de kossuthiști și clericali, combate cu ultima forță pe Széll chiar pe tema politice de naționalități, deși el n'a făcut nimic pentru sanarea relelor ce zilnic suferim, ei din contra: procesul contra părintelui Lucaciu el l'a pus la cale și Fondul Iancu tot Széll l'a confiscat, nainte chiar de ași da justiția maghiară verdictul.

Cine nu înțelege și din atâta, că ar fi un noroc, pentru Maghiari în primul rând ca ideile preconisate de Bánffy și Kossuth să fie nu numai combătute de bărbați cu greutate ca Tisza István, dar ca prim intervenirea în luptă a unor elemente de asemenea valoare, între Unguri opinia publică maghiară să mai fie lecuită, să fie luată la goană și făcuți imposibili politicienii cari propagă șovinismul turbat?!

Pentru-că numai când între Unguri nu vor mai avea nici cea mai mică trecere asemenea agitatori perverse în contra naționalităților, se va putea găsi bărbat de stat maghiar care să îndrănească a începe ceva pentru rosolvarea dreaptă a chestiei naționalităților.

Cine va învinge: curentul Széll-Tisza-Apponyi ori asociația Bánffy-Kossuth, vom vedé curând. Deja felul cum îl vor primi azi pe Tisza la Oradia și cele ce el va vorbi — dacă va vorbi — contra lui Bánffy, va pute fi un prognostic pentru viitor.

La tot cazul ar fi de dorit un lucru: lupta în contra elementelor perverse, ca Bánffy, să se termine cât mai curând. Și anume, cu triumful celor, cari vor sincer întărirea patriei prin chemarea la muncă politică a naționalităților nesocotite în cele mai elementare drepturi ale lor!

Se plâng compatrioții nostri maghiari că mai zilele trecute, la 8 Iunie, în toate bisericile catolice din Fiume ori ce cuvânt unguresc a fost oprit, deși era vorba de sărbătorirea regelui Ungariei. Se plâng că până și în Bosnia și Herțegovina Ungurii sunt urgiști, ceea ce s'a dovedit și zilele aceste cu ocazia sărbătorilor Trebeviel, când la Sereievo s'au făcut demonstrațiuni anti-maghiare.

De ce se supără Ungurii pentru cele ce se petrec în Fiume și Sereievo? . . . Oare aici, acasă, fac ei ceva pentru ca să câștige simpatia popoarelor?

Conflict diplomatic între Ungaria și Sârbia.

Mai zilele trecute Rohonczy a arătat în Dieta specula nerușinată ce se face la bursă cu grâul din Sârbia: speculanții cari vor să micșoreze adică prețul grâului unguresc, ceea ce s'a și întâmplat, pentru cumpărările cu termen (mai mult un joc de bursă) au adus din Sârbia grâu ieftin, care nu e primit de morarii din Ungaria, avându-l însă în deposit (vre-o 70.000 quintale), aduc pagube imense. Sub impresia vorbirii documentate alui Rohonczy, s'a și cerut cu stăruință ca să se ia măsuri împotriva speculațiilor dela bursă.

Acum o altă chestie, în care e vorba de Sârbia, a ajuns la ordinea zilei. Consiliul comun al capitalei, constatând mai zilele trecute abuzuri în jurul perceperii taxelor în piața de porci, a adus acușări grave consulului sârb din Budapesta. Acestuia, așa se vede însă, i-a venit ambiiul, căci după cum se scrie din Budapesta, el a provocat un viu schimb de note între cele două guverne și acum ministrul sârb Jivanovic a plecat chiar la Viena, să ceară dela ministrul comun de externe satisfacție pentru reprezentantul Sârbiei, care ar fi fost acuzat fără să aibă vre-o vină.

Acțiunea României contra Turciei.

(Situație extrem de gravă)

Conflictul cu Turcia a intrat într'o fază acută. În toate cercurile comerciale domnește o vie consternare din cauza măsurilor odioase puse de Turci împotriva României.

Nu a venit nici un răspuns la nota ministrului nostru de externe, scrie „Rom. Jună”.

În cercurile diplomatice această tăcere este considerată ca dorință de a face să persiste măsurile prohibitive și a produs cea mai mare nemulțumire.

Este iminentă ruperea raporturilor diplomatice cu Turcia, dacă se va persista în atitudinea de până acum.

Guvernul văzând atitudinea absolut ostilă a Turciei, a hotărât să procedeze cu cea mai mare energie.

Cirenlă cu insistență șvonul cum că corpul II de armată va fi în curând mobilizat și pus pe picior de război.

De o camdată, brigada I, compusă din regimentele aflătoare în București, a primit ordinul de a fi de plecare, punându-se pe picior de război, armata cu cartușele de campanie.

Se crede că brigada sub comanda Principelui Ferdinand va pleca azi la 1 noaptea. Direcțiunea nu a fost încă indicată, dar rezultă din gravitatea situațiunei cam care ar fi scopul călătoriei; zice „Rom. Jună” de Lună.

Piețile din Brăila și Galați au fost viu turburate prin măsurile Turciei. Se zice că mai multe case mari de export sunt rău stîlnerite în afacerile lor.

Dacă măsurile nu vor fi ridicate curând, se prevéd mari dezastre.

Din Dieta.

— Ședința dela 18 I. c. —

Ambele camere ale Dietei au avut azi ultima ședință în sesiunea aceasta. Fără rescript prealabil parla-

mentul a fost închis și va avé vacanță până în 8 Octomvora a. c.

După presintarea unor rapoarte din partea deputaților, ministrul-president Széll a anunțat în această ședință, că a retras din desbaterile Dietei proiectul de lege despre cuotă. Anunțul primului ministru a fost luat la cunoștință, dar, în contra deciziunii regale asupra cuotei oratorii opoziției au protestat cu tărie, însă fără rezultat.

Trecându-se la ordinea zilei, ministrul-president Széll a răspuns la interpeleția lui Kossuth în chestia tulburărilor din China. — A expus pe scurt evenimentele, cari au necesitat trimiterea de trupe europene în China. Puterile Europei n'au scopuri de cuceriri în China—zice prim-ministrul—ci numai ca să-și apere pe sudii lor de-acolo în contra indigenilor agresori. Nici guvernul ungar, nici ministrul de externe n'au cunoștință despre aceea, că Rusia ar fi având în China atitudine separată și că ar urmări scopuri deosebite; din contra—zice—concordia între puteri este perfectă. Nici vorbă nu poate să fie, că monarhia noastră ar merge într'o acțiune, care s'o angajeze tot mai mult în China.

Răspunsul primului ministru a fost luat la cunoștință atât din partea interpelantului, cât și din a camerei.

Versări de sânge în China.

Știrile mai nou confirmă vestea despre măcelurile și versările de sânge din Peking. Se constată acum și oficios, că, în adevăr, ambasadorul Germaniei la Peking a căzut victimă fanatismului boxerilor.

Situația pe zi ce trece devine tot mai primejdioasă, deoarece trupele europene numai încet se apropie de oraș și foarte ușor se poate întâmpla, ca ele să sosească prea târziu la locul primejdiei. În părțile orașului, locuite de străini, flăcările incendiilor se ved la înălțimi și nimicesc în chip îngrozitor, ear cadavrele măcelărite ale creștinilor zac grămezi pe strade. Reprezentanții puterilor străine, neavând la îndemână destulă putere armată, multă vreme nu o să poată rezista atacurilor.

Dintre știrile recente înregistrăm următoarele:

Ziarului „Morning-Post” i-se raportează din Peking, că hordele boxerilor au asediat strada ambasadei germane, au rupt ori ce legătură a acesteia cu lumea din afară și au ucis pe ambasadorul. Chiar și creștinii indigeni sunt cuprinși de spaimă, că toți vor fi măcelăriți, dacă trupele europene nu sosesc la timp.

O telegramă a lui „Times” confirmă știrea de mai sus și adaugă încă:

„Revoluționarii au aprins (Duminică seara) clădiri din cele mai frumoase în partea ostică a orașului; creștinii indigeni au fost măcelăriți. A fost o noapte de groază. Străinii, în cât

pozi, caută scăpare în palatele ambasadelor.

Boxerii au incendiat și au prefăcut în cenușă: domul catolic, edificiul măreț al misionarilor englezi și al celor americani, cum și toate clădirile, în cari se găseau oficiantii de vamă marinari.

Cu data 18 l. c. se telegrafează din Berlin: Consulul german din Cifu raportează, că războiul între China și puterile mari s'a început deja. Chinezii bombardează corăbiile puterilor europene și două din ele au fost scufundate.

Lângă Tacu Chinezii cu mai multe torpiloane au asediat malul mării și delta fluviului, adunând acolo multă putere armată.

Comandanții puterilor străine s'au intrunit pe vasul amiralului rusesc și au trimis ultimul la comandantul fortăreței Tacu. În acest ultimul se spune, că, dacă până în 17 l. c. noaptea nu va evacua fortăreața, — dinșit vor începe canonada.

Răspunsul a fost, că peste o oră Chinezii au început bombardarea asupra vaselor puterilor străine. La asta au răspuns imediat și bombele vaselor germane, engleze, franceze și japoneze. *Lupta a ținut 7 ore, în care timp s'au scufundat două vase engleze.*

Cu data 18 Iunie se telegrafează la Londra: Intre Tacu și Tiencin a fost întreruptă legătura telegrafică. În urma acesteia s'a sistat acum orice comunicație între aceste două localități.

Bravura ostașilor austriaci.

Cu data 18 l. c. se telegrafează la Londra: *Atacul pornit de boxeri în contra ambasadelor străine, a fost cu succes combătut din partea oștirii europene. Meritul pentru succes în această luptă este al soldaților austro-ungari, cari s'au luptat vitejește și prin ghiulele tunurilor au pricinuit moarte și pierderi enorme în mulțimea furioasă din strade.*

Mare escrocherie.

Germania vrea să țină și ea pas cu Franța: s'a descoperit adevărul și la Berlin o mare escrocherie ce s'a făcut cu promisiune de decorațiuni. Autorul marelui scandal este baronul Broiv, consilier la guvern care mai anul trecut a fost pus în disponibilitate din cauza multelor datorii ce avea. Acum însă trăiește cheltuind sume enorme.

Nu de mult au sosit însă la procuratură denunțări că baronul e un escroch ordinar, care promite că va exopera deco-

rațiuni, dar nu s'a ținut de vorbă, bani a încasat însă cu grămada.

Intre cei păcăliți este cardinalul Kopp din Breslau, care a dat baronului 5000 mărci. Barerul Haasse, tot din Breslau, i-a dat 125.000 mărci, fiindcă Broiv îi făgăduise să-l facă consilier comercial. După ce i-s'a urit cu așteptarea, Haasse s'a dus la Berlin, unde baronul l'a mai pungașit cu 75.000 mărci. Tot astfel a mai fost păcălit negustorul Weinberg din Mayna Frankfurt.

Justiția, pusă în cunoștința faptelor petrecute, a pornit proces în contra înrâșnețului escroch.

Din România.

Alegeri comunale au fost Jol și Vineri la T. Severin. La col. I. a eșit învingătoare lista conservatoare cu 169 voturi contra listei liberale, care a intrunit 164 voturi. La colegiul al II. au învins însă liberalii, a căror listă a intrunit 297 voturi față de conservatori, cari au avut numai 252 voturi.

V. A. Urechia

În zilele acestea s'au împlinit 50 de ani de muncă binecuvântată, adusă cu prisosință pentru înaintarea Românilor de pretutindenea de ilustrul membru al generației mai vechi, dl V. A. Urechia, profesor universitar, fost ministru al școalelor în România, care și azi desvoaltă o activitate neobosită și însuflețită la muncă generația mai tină.

„Apăr. Naț.” după ce face un tablou al pleiadei de de la 1837, care a pus temelile prezentului și între cari sărbătoritul și popularul bărbat ocupă un loc de frunte, continuă astfel:

„În vederea unor asemenea mari însușiri ale valorosului flu din generațiunea veche, ale unui reprezentant atât de demn de generațiunea patrioților, ar fi oare cu puțință ca nu numai studențimea, dar chiar întreaga suflare românească actuală să nu ia parte la jubileul marelui patriot Urechia?”

Desteptarea și însuflețirea la muncă pentru tot Românul, ar fi de-ajuns ca să fie jubilat de toți.

Și dacă acestea sunt de-ajuns, oare mai e trebuință să mai amintim că dl Urechia a dat ființă Academiei Române, acestui înalt institut de cultură națională?

Mai e trebuință să amintim despre Macedonenii cărora l'a dat școala, a adus pe fi lor în țeară și i-a crescut și instruit, făcând chiar școală pentru macedonenii?

Mai e trebuință să spunem că l'a tipărit cărțile bisericesti în limba lor cu litere latine?

Cine nu știe că s'au format mulți apostoli propagatori ai limbii mame și s'au trimis în patria lor natală?

Mai e trebuință să spunem că valorosul veteran, pe lângă alte multe opere pentru luminarea neamului, a scris istoria Românilor în 12 volume, text și documente, ca de aci încolo să se scrie istoria pe baza documentelor, ear' nu după cum va voi fiecare?

Mai trebuie oare să mai amintim despre fundațiunea bibliotecii V. A. Urechia, la Galați, lângă gurile Dunării, unde trebuie format un focar de cultură la porțile Orientului pentru civilizarea amestecului de neamuri din Dobrogea, care mereu rezistă civilizațiunii, purtând încă belciugul de nas?

În fine, mai e trebuință să mai amintim că dl Urechia e de față în ori-ce loc, în ori-ce țeară, unde se face vorbire de interesele neamului românesc și lucrează din răspuțeri ca, peste tot, în toate masele popoarelor occidentale, să facă cunoscut numele de român și să nu lase pe vrăjmașii neamului românesc să spună ce vor ei contra României, românismului?

Cronică literară.

— Continuarea „Bibliotecii pentru toți”.

— Noul director. — Intâiul volum al „Bibliotecii” sub noua direcție.

Sunt aproape doi ani de când cunoscuta „Bibliotecă pentru toți” din București a încetat, ear' nobilul și editorul dl Carol Müller a părăsit Bucureștii, după ce această întreprindere literară îi pricinuisese grave pierderi materiale. Era idealist germanul Müller! Crezuse că ce a făcut Reclam în Germania, va pute face și el la noi! Dar n'a reușit. Și nu din vina publicului, care, mai ales la noi în Transilvania, a încurajat foarte mult întreprinderea d-sale. Vina zace în primul rând în felul cum s'a ales materialul oferit publicului ca lectură. Studiile juridice și codurile de Hamangiu l'au costat desigur multe parale pe bietul editor, pe care publicul cu cea mai mare bunăvoință nu i-le putea restitui. Ș'apoi nici opere ca „Poesii” de Th. M. Stoicescu, „Studii filozofice” de Morand, „Chronologie” de Szabolevsky, și alte lucruri nu sunt de natura de-a pune temelii unei biblioteci abia pornite. Operele trebuiau deci alese mai pe sprânceană. Coincidență fatală a fost, că director al acestei publicațiuni era acum răposatul Dumitru Stănescu, harnicul folclorist și promotor. S'âncesu a condus publicația la început cu mult gust și pricepere literară, dar îmbolnăvinduse, nu s'a mai putut interesa, ear' sfârșitului mai departe și a rămas dl Müller însuși. În asemenea împrejurări „Biblioteca pentru toți” trebuia să înceteze. Astăzi dl Müller își ispășește prin vre-un colț al Germaniei, în calitate de contabil la o firmă comercială, bunele sale intenții.

Opera începută a fost reluată însă de curând de către librarul ovreo-român Leon Alcalay. Poate va fi dinșit mai norocos. În

tot cazul riscă mult și d-sa, reluând frul acestei publicațiuni, chiar într'un an de criză economică, care se resimte și în piața literară. Are însă favorul de-a pute trage înveșăminte din soartea lui Müller. Ș'apoi nici nu este dl Alcalay atât de idealist, ca să nu-și facă dintr'un început socoteală exactă. Va fi mai prudent și decât coreligionarul său Samitea din Craiova, care a plătit temeritatea sa cu faliment.

Se vorbește, că dl Alcalay a pus „biblioteca” sub diriguirea d-lui Arhur Stavri. Alcalay și Stavri sunt nume neromânești, ce l drept, dar nu urmează, ca din acest motiv întreprinderea să nu reușească.

Noul director al „Bibliotecii” este un scriitor tiner încă, autorul a două volume de versuri destul de bine primite de public și fost director al „Paginilor Literare”, revistă care a încetat de-a apare în zilele acestea după un an de activitate destul de frumoasă, — activitate, pentru care, frumusețea, meritul de căpetenie nu-î revine d-lui Stavri, ci d-lui Ion Gorun (Al. Hodoș).

Calitatea poeziilor d-lui Stavri chiar și dacă ar fi la un grad mai înalt de cum este, nu-î dă încă brevet de director al unei biblioteci. Cultură literară și științifică, gust estetic și îndeeșebit dragoste pentru promovarea culturii noastre naționale sunt condițiile, pe cari trebuie să le intrunească. Din partea asta încă nu-î cunoaștem pe dl Stavri. Să sperăm că ne va da prilegu prin o inteligentă conducere a „Bibliotecii”.

Până atunci să vorbim ceva despre poeziile d-sale „Pe același drum”, apărute ca întâiul volum din noua perioadă a Bibliotecii.

Dl Stavri, cu poet, face parte din acei șir de talente, cari se plimbă pe calea tăiată de marele Eminescu, dându-și aere, că-î la ei acasă. Cu alte cuvinte, nu e un talent original, care să-și croiască propriile sale probleme vrednice de-a fi turnate în formele poeziei, ci un talent — recunoaștem — care merge „pe același drum”. Versifică ușor și bine, ca mulți din generația care a învățat versificarea de la Eminescu. Știe cânta de iubire și de durere. Știe plânge, — dar nu știe simți. Dar mai știe ceva, ce l face oare și ce-î distinge de ceașcă celorlalți poeți sensitivi, — știe căbăra lumea externă și știe prinde câteva acorduri, câteva frumuseți destul de bine. Versurile descriptive, peisajele de la țară au note plăcute. Dar toate sunt prea palide și amoroșite, prea lipsite de puterea captivantă, proprie unui poet de talent. Nici zădăful „zilei de vară”, nici „amurgul de iarnă”, nici puterea frumoasă a „furtunel” nu le regăsim în poeziile astfel intitulate. Doar „Ruinele” și „Cimitirul” ne arată mai sugestiv talentul poetului. De ce n'or fi citind oamenii aceștia pe Coșbuc, să învețe de la el ce e poezia firei și cum sunt trilarile ciocărliei?..

POIȚA „TRIB EIUNPOPORULUI.”

O lecțiune regească.

(Narațiune istorică de L. Zachermasoch.)
(Traducere liberă.)

II.

„Insă pentru-ce nu-îmi poți da pe Clemence de soție?” „Pentru-că — cu toate că d-ta ești un cavaler foarte escelent — familia d-tale aparține la cele mai nouă, pe când familia Villerois...”

„Eu nu conced nimenui de a se uita cu ochi răi la familia mea, întrerupe supărat Henri — fie chiar regele. Prin urmare voi avea onoare, marquise, să încruciez sabia mea cu a d-tale. Hotărăște d-ta locul și timpul!”

„Nu, scumpul meu Bernoul” strigă Villerois, la aceasta onoare trebuie să rezignezi. Eu nu mai sunt tiner pentru asemenea aventuri!”

„Aceasta trebuie să o fi cugetat înainte de ce m'ai ofensat?”

„Eu nu m'am cugetat la aceasta. Dacă însă te simțești ofensat, nu voi pregăti a

te ruga de ertare. Te îndestulește aceasta.”

„Pe deplin. Mă recomand, d-le marquis.”

„Servitorul d-tale plecat, d-le cavaler.”

Henri se întoarse acasă destul de fără speranță; cu toate acestea nu șeză mult în colțul aproape întunecos de lângă cuptor, când intră cameriera d-soarei Villerois și-î aduse o mică epistolă dela stăpâna sa care-î procura mângâiere. Insă în urmă ce-î folosia lui aceasta? Contra voinței tatălui ei era fără putere.

III.

Toamna frumoasă și caldă a reținut pe regele Ludovic al XV. din Franția și curtea sa mai mult ca de altă dată în Versailles. Într-o după amiază caldă de Noemvrie era adunată toată societatea înaltă și mai de frunte pe un șes estins, a cărui earbă scurt tăiată sēmăna cu un covor de catifea moale și verde.

Pe când damele tinere și cavalerii își petreceau la jocuri cu mingea, bătrânii ocupară loc pe bance sub arbori sau se preumblau vorbind pe lângă părătele ce îngrădia șesul. Deodată observă Ludovic al XV. pe un tiner oficer, care sta la o parte, ca și adâncit în cugete și nu lua parte nici la conversare. Era Henri de Bernoul, care nu

de mult fusese pagiu al regelui, și căruia cel din urmă cu deosebire îi voia binele.

„Ce ai tu, Henri?” întrebă regele pe când prinse ușor de ureche pe frumusețelul dragon, „pentru-ce așa trist? Tu știi că eu nu pot suferi pe cei triști. Rîde odată, tinerul meu!”

„Sire, eu nu pot fi bine dispus.”

„Ce ai tu, continuă regele mai departe, ai făcut datorii?”

„Nu Sire, nu e aceasta.”

„Așadar, o iubire nefericită?”

„Da, și nu, Sire.”

„Cum așa?”

„Fericit pentru-că dama inimii mele mă iubește, nefericit, Sire, pentru-că părinții ei nu vor să știe nimic de o legătură între ea și mine.”

„Cine e adorabila păstoriță?”

„Clemence de Velleirois.”

„Ce excepțiunii are tatăl ei față de tine, tinerul meu?”

„Față de mine nimic, Sire, însă față de familia mea.”

Regele nerăbdător lovî cu piciorul în pământ. „Așadar eară această mândrie ridiculă”, strigă regele, care m'î a causat așa multă neplăcere. Nu trece nici o zi, în care să nu se întempe certe între parlamentele

mele, și duc și nobilime, unde să nu am să dojenesc mândria aristocraților față de nobilimea de rând. Ca și când numele strămoșilor ar da mai mare preț unui nume decât meritul, bravura și o conduită onorifică!

„Parbleau! Aș voi să le dau odată o lecție aspră acestor domni mândri, să mă cunoască odată și toată Franția să rîde de ei!”

„Eu sunt sigur, Sire, îndrăzni Bernoul să observe, că spiritului Vostru îi va fi ușor să facă ridicol pe marquisul și pe semenii săi, însă mie puțin îmi va ajuta aceasta.”

„Așa gândești?” îl întrerupse regele. „Toată ție să-î aducă bine această lecțiune. Tu vei lua în căsătorie pe mica Clemence, îți dau cuvântul meu.”

.....

Timpul jocului în liber a trecut și după prânz curtea își petrecea privind la rege, cum acesta juca tric-trac cu frumoasa principesa rusă Vorotov, în o mică sală a castelului din Versailles.

Ludovic XV. câștigase o parte și era bine dispus.

„În adevăr, scumpul meu Villerois, știe el mândrului marquis, care se apropie repede în virful picioarelor cu spatele plecat

„ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ“ cetire.

UNA LA ZI. — Bombus.—Bondarul, gen de apide so-

Vol. I, p. 528. Notă. „Apide sociale“? ... „numéroase spe-

Noutăți

Arad, 19 Iunie 1900.

Lipovenii cei buni și credincioși, cari în

E de observat că Lipovenii sunt cei

labilei de 50 ani, decând este în

La Seminarul din Arad a fost eri

Nou scandal în biserica sârbească.

„In fapt Sire — anumite Impregiurări“

„Ce ai în contra tinărului Bernoul? —

„Nimic Sire răspuse Villerois, „cum

„Ce contrazicere poți să faci marquisule

„Familia de Bernoul, Sire, e tinără,

(Va urma.)

olaltă, și împreună în harță stau cu con-

Numire. Di Iosif Serafin, a fost num-

Duel în Arad. Duminecă a fost un

Ciangăii vin acasă. Foile maghiare au

Examen din Religie. Ni-se scrie:

Tradare!!! Ziarele din Budapesta

Nou notar în Crocna. Eri, 18 l. e.,

Expoziție în Berlin. Se tele-

Datoria consolidată a Bulgariei este

Expoziție în Berlin. Se tele-

Datoria consolidată a Bulgariei este

Expoziție în Berlin. Se tele-

Greciei, 238 fr. 94 de cap, datoria con-

Rescoală pe mare. Se scrie din Ham-

Promovarea binelui S. ananță din

„Francia, — a zis presidentul De-

Cei de față au primit cu deosebită

80 ani în serviciu. Amiralul rus con-

„Noua Revistă Română“ pentru po-

„In ziua de 7 Iunie a. c. pe la orele

„Presidentul Krüger și-a mutat

Liszt și Berlioz. Cu ocazia sârbă-

Pe la 1837, într'o seară, întrunism

Schvelcher, Sue și încă vr'o cinci sau

Goubaux aduce lampa din cabinetul

— Fă lumină mai mare, — spusei

Liszt, fie din întâmplare, fie influență

— Privește-l, — imi zise încet, —

ULTIM CUVENT.

Păcala veni la mormântul unui unchiu

— Ai vr'un semn ca să poți să-l re-

— Cum nu, răspuse Păcală, era

Judecătorul, cătră condamnat: Alege

— Cum nu, răspuse Păcală, era

Din public. *)

„In ziua de 7 Iunie a. c. pe la orele

Rușine să le fie, că pe atare cale

„Presidentul Krüger și-a mutat

Liszt și Berlioz. Cu ocazia sârbă-

„Presidentul Krüger și-a mutat

Liszt și Berlioz. Cu ocazia sârbă-

„Presidentul Krüger și-a mutat

Liszt și Berlioz. Cu ocazia sârbă-

„Presidentul Krüger și-a mutat

Liszt și Berlioz. Cu ocazia sârbă-

„Presidentul Krüger și-a mutat

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se scotesc în coroane și după 50 kilograme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (100 kilograme).

Prețurile dela 19 Iunie n.
In Arad:

Grâuul cel mai bun . . . cor.	7.82—7.40.
Cucuruz	5.25—5.45.
Săcară	5.60—5.80.
Orz	5.50—5.60.
Ovăș	4.60—4.80.

Cursul pieței din Arad.

Hârtie-monetă română	Cump. s. 9-48	vând	9.52
Lire turocești			
Imperiali (15 R. aur)	18.90		19.—
Ruble rusești 100 à	126.—		12.—
Galbeni	5.68		5.68
Napoleon-d'or	9.48		9.55
100 Marce germane	58.50		58.95
Livre sterling	11.90		12.50

Spiri:

25 Aprilie

Spirit rafinat, cu toptanu	115.—
" " cu micu	118.—
" brut cu toptanu	113.—
" " cu mic	116.—

Porci:

(Piața Steinbruch)

Ungari, greutate:	
betrânt 380—400 kg.	52—54. cr. p. kg.
tineri 320—390 "	55—56. " " "
" 250—320 "	54—55 " " "
" până 250 "	54—56 " " "
mijlocii 240—260 "	" " "

„Foia Pedagogică“, ce deja în al IV-lea an apare lunar în Sibiu, în întindere de două coale, sub direcția dlui prof. Dr. D. P. Barcianu, are în Nr. 5 (din Maiu) următorul cuprins:

Manualele de școală. Tractat de H. Trunk, prelucrat liber de George Dragoiescu (Urmare). — Modele de lecțiuni: Cumpenele și Cântarul, Două lecții din fizică pentru anul al V-lea, de Dr. Ioan Stroia. — Aprecieri importante la dotația și poziția actuală a învățătorului român, de Iosif Velcean, învăț. — Din literatura școlară. — Informațiuni. — Felurimi.

Abonamentul pe an: 6 coroane. — Ca unica foaie bună și de specialitate, ce-o avem pe terenul pedagogic, o recomandăm călduros tuturor învățătorilor noștri.

In atențiunea domnilor învățători români. Aducem la cunoștința domnilor învățători de la școlile populare, că Inaltul minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică cu datul de 26 Martie 1900 Nr. pres. 1070 a aprobat manualul „Geografia pentru școlile populare întocmită pe baza planului ministerial de învățământ, partea primă pentru clasele III. și IV., de Vasilie Goldiș, profes. gimnas.“

In legătură cu aceasta anunțăm pe domni învățători, că tocmă acum a esit de sub tipar și partea a doua din Geografia dlui Vasilie Goldiș.

Ambele părți se pot procura de la Librăria editoare Ciurcu în Brașov, precum și de la toate librăriile din patrie.

„Revista economică“, organ pentru societăți financiare și comerciale. Apare la 10 a fiecărei luni în Sibiu. Director: Dr. Corn. Diazonovich. Nr. 6 (Anul II.) din 10 Iunie are următorul sumar: Patru orașe transilvănene. Bogățiile lor. (Date statistice financiare de P.) — Băncile noastre. (Adunările generale din 1900. Seria III). — Compararea celor patru metode principale ale contabilității. — Teoria asigurărilor asupra vieții. (Asigurări de capital), de I. Lăpădatu. — Agricultură: Situațiunea agricolă; Serviciul veterinar; Referenți agricolii în străinătate; Statistica recoltei; Grânare (Patule) de rezervă; Reserșișii economi; Reuniunea română agricolă din comit. Sibiiului. — Revista financiară: Situațiunea. — Cronică: Anchetă pentru programe europene în mersul trenurilor; Trenuri accelerate în Transilvania; Scutirea de contribuție a hârțiiilor de stat; Datoria flotantă a monarhiei. — Literatură: „Buna chivernisală“. — Trageri la sorți. — Bursa de efecte din Viena. — Bursa de efecte din București. — Bursa de mărfuri din Budapesta.

Carte de citire Ministerul de culte și instrucțiune publică reg. ung. prin ordinațiunea de la 14 Ianuarie 1900. Nr. preindiel 5276/1899 a aprobat pentru școlile populare cartea: „A treia carte de citire pentru copii și copilele din anul al 3-lea și al 4-lea de școală, întocmită de mai mulți prietini ai școlilor.“

Se poate procura de la Librăria editoare Ciurcu în Brașov, precum și de la toate librăriile din patrie, cu prețul de 65 cr. sau 1 coroană 30 fl.

Bibliografie. Au apărut și ni-s'au trimis următoarele două cărți: Micul Legendar, ilustrat cu icoane pentru școlile primare, de Ioan Tuducescu, învățător. Pentru anul al III-lea. Ediția VI. Prețul: 60 bani (filieri). — „Povestiri și anecdote populare“, de Domnițiu Dogariu, inv. dirig. la școala element. capitală din Satalung. Brașov.

șura aceasta e Nr. 10 „Din literatura populară“, editată de Tipografia „Aurora“ în Todoran în Gherla. Prețul 20 filieri și se poate procura dela numita tipografie.

„Economia națională“, revistă economică, statistică și financiară, apare lunar în București (anul XXIV). Fondator și director: Dl Petre S. Aurelian, membru Academiei. Nr. 4 din luna Aprilie 1900 are următorul sumar: P. G. Cantilli: Chestia Peștilor de fer. — St. Romanescu: Contribuțiunea la istoria datoriei publice române de la 1850—1900. — V. I. Radu: De ce nu se brățșează Românii comerțul. — C. Chereșterebentinel. — Critici și referate: Ideile fundamentale în Economia politică în o teorie sociologică. de Ioan Soeciu, profesor. Expunerea pe scurt a principiilor fundamentale ale Istoriei de A. D. Xenopol.

Tipografia „Tribuna Poporului“
arangiata fiind cu material nou
primește spre executare:
Tipărituri de bancă, Cărți, Broșuri, Ori-ce tipărituri.
Invitări la nuntă, Anunțuri funebre, etc.
Cele mai moderate prețuri!!

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

- 1.) „Amicu Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cauze administrative. Prețul — — — — — „ 1.— „
- 2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul — — — — — „ 2.— „
- 3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul — — — — — „ —80 „
- 4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul — — — — — „ 2.— „
- 5.) „Principiile politicele“, după Dr. T. de Holtendorf, de T. Păcățeanu —prețul — — — — — „ 4.— „
- 6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul. — — — — — „ 2.50 „
- 7.) „Războiul pentru neatărare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului „ 1.20 „
Prețul „Coroanei“ — — — — — „ 1.60 „
- 8.) „Din vremuri apuse“ — de Judita Secula nasc. Truția — prețul — — — — — „ 1.— „
- 9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul — — — — — „ 1.— „
- 10.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul: — — — — — „ 3.60 „
- 11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț: — — — — — „ 1.80 „
- 12.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Preț. — — — — — „ 5.— „
- 13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț — — — — — „ 1.50 „
- 14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul — „ 1.20 „
- 15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățător în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase pricisne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.

La comanda să se mai adauge de fie-care ep 10 filieri spese postale.